

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro.} 19.

WE CZWARTEK DNIA 10. MARCA 1796.

OBWIESZCZENIE.

Do wszystkich Obywatelów w Województwach, Ziemiach i Powiatach Ces: Król: Woyskiem zaiętych.

Gdy wiadomym sposobem od początku w kroczenia woysk Ces: kraie tuteysze Tabaką i Tytoniem galicyyskim zaopatrywane były, i teraz nawet już kroki uczynione są, aby dla lepszej wygody obywatelów w odleglejszych powiatach magazyny tabaczne założone zostały; w Powiatach zaś bliższych trafikanci bez tego wszelką łatwość mają w prowadzeniu Tabaki i Tytoniu z składów galicyyskich na pograniczu zostających. Wiec od 1go Kwietnia roku tegoż wszelka sprzedaż, iako też wprowadzenie obcey Tabaki i Tytoniów, pod karą prawem krajowym przepisaną, to jest, po 4 dukaty od każdego funta, ninieyszymi zakazuje się, tak dalece iż od 1go Kwietnia roku tegoż żadna inna Tabaka i Tytoń prócz galicyyskiej sprzedawane byćdź mają.

Przestrzega się tedy każdy z tym dokładem, ażeby ten, który ieszcze iakowe posiada zapasy obcey Tabaki lub Tytoniów, takowe zawczasu starał się wyprzedać, lub zagranicę wywieść, gdyż inaczey sam sobie przypisać będzie musiał, iak prętko za dostreżeniem przestępstwa ninieyszego rozporządzenia wyżej namienioną karę na siebie sciągnie. W Lublinie dnia 23 Lutego 1796 roku.

Jego Ces: Król: Rzymskiej Apostol:

Mosci Szambelan aktualny, Jenerał Feldmarszał Lieutnant, Właściciel Regimentu Kurasierow i Kommandant korpusu.

(L.S.)

HRABIA HARNACOUR.

Zgodno z oryginałem w ęzyku niemieckim napisanym zaświadczam.

SCHOTTEK

*Ces: Król: Kommissaryatu
Kraiowego Sekretarz.*

Z Wiednia d. 2 Marca.

W poniedziałek 29 lutego, iako w dzień wigilii śmierci Cesarza Leopolda II. były spiewane w wieczór w parafialnym dworskim Kościele Burgu wigilie, a wczoray o 11 godzinie zrana odprawily się e-

kekwie. Bardzo wiele państwa i będący tu Węgierski Locumtenens Arcy-Xzę i z całym swoim dworem byli na tym smutnym obrządku przytomni. Podług zwyczaju dzwóniono po wszystkich kościołach przez dwa dni i teatru były zamknięte.

T

Z Koblenc dnia 14. Lutego.

Wszelka gotowość jest już unas do wojny, i niepotrzeba tylko przybycia wozdow, aby na nowe rozpocząć nieprzyjacielskie kroki. Jenerał Kleber obiedzca całą armią, dla zobaczenia czy wszystko jest iak powinno być. Przy Kayserswerth stoi oszańcowany Francuzki oboz od 25,000 ludzi, z Bergickiego muszą mubardzo wiele stomy dostawiać. Szance pod Düßeldorf już są niemal gotowe; potrzebują do swej obrony 13,000 ludzi i 100 armat. Te pod Neufs i Kayserswerth, potrzebują także każde po 100 armat.

Z Danii dnia 20 Lutego.

Słychać iż obywatel Grouvelle będzie już miał w piątek jako Francuzki poseł wstępną audyencyą. Tuteysi ministrowie zagraniczni, są już urzędownie o jego przyjęciu uprzedzeni.

Rząd Angielski umyślił przecię za płacić wszelkie pretensye za zabrane neutralne okręty w Nawy-bills, które 6 miesięcy mają czasu do przepadku. Ponieważ mogą być ustępowane, można ich niejako za gotowe pieniądze poczytać. Tym sposobem zapłacono na nowo Duńskiemu Konsulowi Wolff za własność Duńczyków 6000 f. szter.

Z Parrża d. 14 Lutego.

Tuteysza urzędowa gazeta przywodzi następujący kawałek:

” W ten czas kiedy zawieszenie broni niepozwała naszym walecznym obrońcom, tryumfować bronią, tryumfuia zato cnota. Daią nam przykłady wszelkiego rodzaju sławy. Patriotyczne offiary, które posyłaia, są dowodem szlachetnego ducha, który nasze armie ożywia, a razem i odpowiedzia pisarzom, którzy imieniem rzezypospolitey radzą nieprzystoyny pokóy uczynić, i Królom z koalizowanym, którzy sprawiedliwy i szczerzy pokóy odrzucaia. Niepotrafiemy tego stałego pokóiu, którego sobie iedynie lud Francuzki życzyć powinien, inaczey otrzymać tylko w natężeniu naszej broni; ten pokóy do-

piero za zwycieztwami nastąpi: nadaremnie oczekiwilibyśmy go od naszych peryodycznych dyplomatyków, lub od nieiakich zrzczeń się, gdzieby nam tylko wstyd, bez żadnego inszego zaręczenia naszych granic pozostał. Żala się niby, iż rząd nieprzystąpił szczerze do negocycyi pokóiu; iak gdyby to tajemnica było, iż póki nasi nieublagani nieprzyjaciele najmniejszą nadzieię będą mieli, do zniszczenia nas, lub opanowania na nowo naszych prowincyy, że każda negocycya tego rodzaju, niebędzie miała innego skutku iak okazanie ich obłudy, a szczęście iezeli ieszcze przez nasze niebaczne zaufanie nieprzygotuje zagubienia naszej wolności. Nasze uzbroienia będą nam ieszcze i do pokóiu służyć: prawidła sprawiedliwości naszej i umiarkowanie, sa całemu światu wiadome. Zgadzaia się z prawem, które mamy do żądania nadgrody kosztów wojny, w zaczepionej obronie naszej niepodległości. Nasze mężstwo, musi teraz nasze prawidła wesprzyć, i niechay obce rządy poznaia, co ich woyska przeciwko naszym republikańskim legionom mogą, któreprzez tyle codziennych dla oyczyzny wspaniałych offiar dowodzą, iż iey z wrodzoną do wolności miłością bronić będą. „

Przedwczorem prezentował jenerał szef armii wewnętrzney Buonaparte dyrektoryatowi nowych kommandantów batalionow gwardyi Paryzkiej. “ Mam honor, rzekł, prezentować dyrektoryatowi 108 wozdow Paryzkiej gwardyi batalinow; z mocnym przedsięwzięciem podięli się swych ważnych urzędów, aby sobie na wasze zaufanie zastużyli. Zle myślni starią się ieszcze zawsze obłakać opinią tego wielkiego miasta; lecz ci wozdowie potrafią ich upokorzyć. We wszystkich okolicznościach będą się z sweni braćmi przy armiach ubiegać, i swe życie na o. broną waszą obywatela Dyrektorowie chętnie ponosą. Bądźcie pewni iż w gwardyi Paryzkiej bardzo się wiele obywateli znayduie, którzy najmniejszego związku z żadną fakcyą niemają, ale szczerze do konstytucyi, ktorey spieszne postępowanie na całą Europę wielkie wrażenie czyni,

przywiązaniemi są. Niedopuszczą zapewne, żeby Paryż, który był kolebka rzezypospolitey, miał być iey grobem. " Prezydent odpowiedział mu na to bardzo podchlebnie.

Wieksha część miast w Bretanii i Normandyi, iako to: Orient, Brest, Vannes, Quimper, Pont-Erioux, Port-Malo, Rennes, Laval, Caen, Vire, Falaise &c. są deklarowane w stanie obleżenia i zarządzane od władzy woyskowej.

Dyrektoryat doniósł już wszystkim reprezentantom po departamentach oswieje instalacyi, i stosownie do konstytucyi zostali wszyscy nazad odwołani.

Nawet i w Marsylii, wyiawszy bardzo potrzebaych ludzi zaprzestano rozdawanie chleba. Oszczędzonie to wynosi na dzien 65,000 porcyi. Z początku czyniono przeciwko temu wiele reprezentancyi, i dla tego też kazano iazdą otoczyć ratusz; ale teraz już wszystko spokojnie takich i w Tulonie. Funt chleba kosztuje tam 46 liw. w assygnatach.

Przeszły minister Aubert Dubayet, wybiera się czym prędzey na swoje poselstwo do Kostantynopolu, słyhać iż już dziś, albo jutro wyiedzie. Bierze bardzo wiele z sobą indzenierów, astronomow, officyerow artyleryi i morskich. Ta okoliczność kaze się domyslać, iż będzie miał od Porty zlecenie, nie tylko brzegi czarnego morza zabezpieczyć; ale nawet i fortyce, które okrywaią wchod do kanału, w stanie obrony postawić.— Minister Faypoult wybiera się także w swoje podróż do Genu. Słyhać ciż zamiarem iego poselstwa, ma być ułatwienie zachodzących skarbowych interesów między Genuą i rzezypospolitą. Należą się od nas Genuenczykom znaczne summy za zboże, o toż ci przytrzymali przyprowadzone do nich na przeday nasze przyzy, i poty niechcą pozwolić ich sprzedarzy poki nie będą zapłaćeni.

Minister wojenny Aubert Dubayet po mianowaniu swoim na posła do Kostantynopolu, napisał następujący list do Dyrektoryatu.

Obywatele Dyrektorowie!

Zaszczycony nowym dowodem waszego zaufania, i przeięty cały uczuciem, które w każdym republikańskim sercu być powinno, przyymię z nieograniczonym przywiązaniem włożone na mnie wysokie i ważne poselstwo dla stawy mey oczynny do Porty Ottomańskiej. Otwartość woioownika, charakter wolnego męża, życzenia szczerego przyjaciela ludzkości, oto są moje sposoby, których użyję na utrzymanie owey szczęśliwey harmonii, która pomiędzy Francuzkim narodem i iego dawnym alliantem nigdy przerwaną być nie powinna. Z iak stódkiem poruszeniem, podam iako tłumacz szlachetnego narodu, przyjacielskiemu ludowi, nowy zakład wspolnego i nigdy nie wygasłego przymierza! Z iaką pewnością będę oraz wystawiał iako ambasador rzezypospolitey Francuzkiej, powagę iey rządu i maiestat iey siły! Obym tym sposobem mógł lepiej okazać wartość przyiaźni Francuzów! Obym mógł ścisley złączyć i na zawsze utwierdzić zwiasek dwóch ludów, których morza przedzielaia, ale wzajemny interes zbliża! Oby trzechkolorowa chorągiew, która zwyciężko nad Renem i na wierzchołku Alpow, a po przyjacielsku nad brzegiem Bosforu wieie, mogła być wnet znakiem dla wszystkich ludów pokoiu i powszechney iedności! Te są moje życzenia i nadzieie przy wstepie do dyplomatyki. Wychodząc z ministeryum iestem wam winien obywatele Dyrektorowie, zdać ze wszystkich moich czynności iak nayświętobliwiey sprawę. Przełożę wam ów stan zamieszania i anarchii, w którym wszystkie żywioły woyskowej administracyi pograżone były. Zobaczycie, iż każda część tego zdezorganizowanego wielkiego ciała znowu ucie i ruch odzyskała. Liczne trwonienia, uciążliwe kontrakty, i wszelkiego rodzaju ogromne nadużycia oznaczaią aż nadto defekt administracyi. Pod rządem konstytucyynym powstaie porządek z nieładu, na miejsce trwonienia następuje gospodarstwo, skarb iest w lepszym stanie i wszystkie potrzeby są zapew-

nione. Jednym słowem, obywatele Dyrektoriowie zobaczycie iakie było złe i iakie były sposoby przeciwko niemu; pochwalicie skutki mego krotkiego ministrowstwa; i ztym większym zaufaniem wam ich przełożę, że wam okażą nayspomyślniejsze widoki w przyszłości, iakich się macie z dłu-giego doświadczenia i talentów mego nastę-pcy spodziewać. Pozdrowienie i uszanowanie.

Auber Dubayet.

Z departamentów, które dawną Normandyą składają, odbieramy smutne wiadomości. Z Conches o 24 mil od Paryża donoszą nam iż się szuanie zebrali w lesie, który dawniey do Xcia Bouillon należał. Ztamtąd wypadają, zabiłają i rabują co tylko napadną. To samo się dzieje i w Harcourt, o 30 mil od Paryża, gdzie bez ustanku śmierć i strach rozszerzają. Powiadają iż emigranci, których dobra tam w pobliskości leżą na ich czele się znajdują. List z Lisieux donosi o nocnych bandach, szuler-niach i schadzkach arystokratów. Wsze-łdzie rozrzucają deklaracją Ludwika XVIII. i odezwy wodzów szuańskich; pokazują z nabożnym uszanowaniem obrazki i allego-rye Ludwika XVI. i całe hordy szuanów uwiłają się niedaleko miasta.

Z przyczyny zniesienia szlachty we Francyi, używają teraz jeneratów na posłów za granicę, ponieważ tylko jenerał może trzymać równą rangę z zagraniczną szlachtą. — Jenerał Aubert Dubayet posiada oprócz wojskowych talentów, bardzo piękny rozum, i jest człowiek pełen patryoty-zmu.

Dyrektoriat wydał nowy rozkaz arezstowania bawiących się tu kolonistów.

Pomimo skąrk na publiczną biedę, są tu co dzień wszystkie teatra tak napchane, iż przyszedłszy po godzinie czwartey już nieznajdzie miejsca. To jest naytańszy wydatek, który Paryzcy obywatele mają, ponieważ na teatrach biorą afsygnaty pódług ich wybitey wartości; więc naydroższe miejsce na 150 liw: niewychodzi ledwie na 12 su pódług terażniejszey ich ceny. Na każdym balkonie znajdują się officjaliści policyjni, którzy młodzież szpiegują; ale

ci znała się z kobietami, które ich do łoz biorą, i kiedy którego wyszlakują potrafią go zachować.

Chłopi w właściwey Wandzie, którzy zasmakowali w słodczy pokoju, niechcą się żadną miarą więcej bić, ani za Charretta, ani za Stolleta, chociaż im ostatni w swoiey odezwie deklarował, iż sam na czele ich poydzie, i że go po takim samym kolorze poznają, z iakiego Henryk IV. miał suknią w bitwie pod Ivry.

Nasz odwołany z Konstantynopola poseł obywatel Verninac, będzie miał pódług rezolucyi dyrektoriatu inne przeznaczenie.

Ponieważ piosnka Marsylczyków dała do różnych nadciągają powód, przestali ją od kilku dni spiewać. Minister policyi zlecił jednemu poecie, aby zrobił inne patryotyczne piosnki, któreby nieobrażały nikogo mogły być po teatrach spiewane.

Przy armiach naszych niebędzie teraz, tylko ten officverem, który jest znany zgorącego republikańsizmu, a na to miejsce wszyscy podeyrzani będą oddaleni.

Aczkolwiek bądź wielą, nawet i średniey klasie obywateli, a nawięcey dawnym podstarościm odcięcie kosztem rządu pierwszy potrzeby żywności, dokucza, każdy człowiek jednak jest przekonany, iż ten środek jest tak sprawiedliwym, iak i koniecznym; sprawiedliwym, ponieważ Paryż niema prawa żeby był kosztem rzeczywospolitey żywnym, a konieczny, ponieważ sam skarbu wyciąga naysprzedze-go i nayscisiejszego gospodarstwa: dla tego też bez żadnego zaburzenia przydzie do skutku. Niechay sobie nasi lichwiarze ponizają afsygnaty; mogą przez to pomnożyć wydatki krajowe, zniszczyć tych co dotąd byli bogatemi lub ieszcze są, ale kraj przez to nieupadnie. Dotąd prowadził kraj wojnę samemi afsygnatami; teraz napełnił za nie na nowo wszystkie magazyny, opatrzył armie we wszystkie potrzeby, fortyce w amunicyą i żywność naymniey na 6 miesięcy; wszystko złoto i wszystkie towary, które tylko z zagranicy potrzebo-wał, czy przez wexle, czy przez gotowe pieniądze, wszystko za nie nakupił.

(Reszta w Dodatku)

 W E C Z W A R T E K D N I A 10. M A R C A 1796.

Reszta z Paryża d. 14. Lutego.

Woienny minister zamienił wszystkie liwerunki dla armii, z *regies* na antreprzyzy, i rząd się oszczędzi czystego grosza dla rzeczypospolitey 400 millionów gotowych pieniędzy.

Przez nowe wybicie afsygnatów 10,000 liw: , spodziewamy się, iż po rozbiciu wszystkich blach zostanie ich się za 10,000 million: , które jeszcze w cyrkulacyą poyda. Dotąd w cyrkulacyi będące 30,000 mill: mamy nadzieję, iż powiększey części przez przymuszoną pożyczkę nazad się wróca. Za 9000 mill: już ich aktualnie do skarbū weszło, a rozciągnawszy ją na sklepy i inne budy, to i reszta 21,000 mill: bez trudności wnidzie.

Rekwizycya koni idzie bez najmniejszey trudności. Rząd płaci ich właścicielom reskrypcyami, na 3 miesiące do zapłacenia w gotowych pieniądzech; lecz tu w Paryżu widać tyle powozów i karyolek co i przedtym.

Ponieważ ustawa względem opłaty stempla w gotowych pieniądzech, niepowiedziała co do littery w iakich pieniądzech ma bydź opłacanym, więc naywięk sze nawet summy płacono miedzią. Ten wybieg przymusił dyrektoryat do rozporządzenia, iż tylko 20 część miedzi będzie we wszystkich podatkach przyymowaną. Dyrektoryat szuka iak widać wszelkich

sposobów do zapomożenia wyfliszczonego skarbū, a przecie niektóre republikańskie pisma namieniaią iż jeszcze rozrzutność panuie. Krytykują pomiędzy innymi wydatki na paradne publiczne budowy &c. ” W tym momencie, kiedy wygłodniałemu obywatelowi odbieramy kartkę na mięso i na chleb, niepowinnismy mówi, przyiaciel ustaw, złota rzeczypospolitey na co innego wydawać, tylko na takie wydatki, które przyspieszą pokóy i zmniejszyą potrzeby kraju. „ Z tym wszystkim dyrektoryat nabiera codziennie więcej szacunku i zaufania, ponieważ każdy widzi, iż się szczerze do dobra rzeczypospolitey przykłada, iże doświadczenie co raz to więcej podaje mu sposobow do dopięcia swego zamiaru.

W departamencie Aveiron spiknęła się młodzież pierwszy rekwizycyi niechcąc iść do woyska, i opanowała niektóre miysca, a drzewa wolności poobalała. Ponieważ to kray bardzo gorzysty i pełen lasów, obawiają się więc żeby tam niepowstała nowa Wanda; lecz dyrektoryat znawdzie zapewne sposoby do upokorzenia tej młodzieży.

Dyrektoryat napisał następujący list do Genui:

Przyiaciele i wierni Allianci!

Uznawszy za potrzebne, odwołanie obywatela Resnico, naszego nadzwyczajnego

go posła przy waszey Rzeczypospolitey, oddaemy mu sprawiedliwość za położoną jego gorliwość w dopełnieniu powierzzonego sobie interesu, i iesteśmy przekonani, iż jego postępek zasłużył sobie i u was na szacunek. Zegnając się z wami, ma zlecenie ponowić życzenia nasze utrzymania dobrego porozumienia między oboma rzezchospolitemi; ażeby zaś korespondencya w tey mierze nie miała naymniejszey przerwy, pospieszyliśmy się Przyjaciele i Allianci wyznaczenia do was naszego rezydenta. Jednym znaypierwszych iego będzie obowiązkow, żeby nieopuszczał żadney okazji przez którąby nam podał sposobność przyłożen a się do dobra i szczęścia waszey Rzeczypospolitey.

Podpisano Letourneur, prezydent.

Na selsyi 12 dekretowała rada pięciuset, iż wyznaczona kommisysa do oznaczenia nowej miary i wag, iako wiele kosztując i z wielu nie użytecznych ludzi się składa od 20 t.m. ma ustać. Jeden członek w nosił prawda na następującey selsyi, iż rozpoczęte czynności zaprowadzenia iednakich miar i wag muszą być ukończone, aby zytym cofnięto zapadłą rezolucyą; lecz przytym zostało i rada starszych już ją potwierdziła.— Villetard uważał iż kommisysa skarbowa, obiecała w sekretnym wydziale żeby tym lepiej poznać wydatki krałowe, przynieść stan wydatkow wiele przed rewolucyą, wiele pod czas rewolucyi wynosiły, i wiele teraz wynoszą. “Taki stan, mowi Villetard, iest bardzo dobry, lecz potrzeba ieszcze wiele z reformować. Naprzykład minister woienny ma 1500 officyalistow, których większa część zacinaniem pior się zatrudnia. W wydziale ministra wewnętrznego iest ieszcze więcej nadużycia; ponieważ wieksza część iego kancelistow bawią się lichwiarstwem, albo mu dopomagają. “Propozycye Villetarda zostały ieszcze zawieszzone.

Na selsyi 13 rady pięciuset, przyniósł Jean de Bry imieniem wyznaczoney kommisysy na roztrząszenie postępków będących w więzieniu Austryackim osób rapport. Na propozycya iego dekretowała rada co następuje: 1) Reprezentanci Camus, Quinette, Bancal, Lamarque i minister Beurnonville, dopełnili zupełnie swey misysy. 2) Reprezent Drouet do pełnił także swey misysy; dyrektoryat każe mu wydać konia ze wszystkim ubiorem, na miejsce utraconego pod czas wzięcia go w Austryacką niewolą. 3) Obywatele Maret i Semonville, są odesłani do dyrektoryatu, do którego rozpoznanie ich misysy należy, i tam mają okazać swoje dowody na powroczenie kosztow, których żądają. 4) Krewni trzech obywatelów, którzy byli razem zambasadorami Maretem i Semonwillem areztowani, i w więzieniu po marli w Mantui, są policzeni między krewnych poległych obrońcow oyczyzny. Dyrektoryat iest tedy obowiązany ustanowić dla nich pensyą. 5) Obywatele, którzy byli w służbie przy reprezentantach, ministrze i obydwóch ambasadorach, i dzieleli zniemi ich los w więzieniach, mają prawo do wdzięczności oyczyzny.

Po długich sporach wyznaczono znowu na tey samey selsyi ministrowi wewnętrznemu 10 mill. w gotowych pieniądzech. Ramel wystawiał spieszne przyznanie tey summy, ponieważ zakupione za granicą zboże musi być zapłacone. Doniósł zaraz iż dla wydziału ministra wewnętrznego potrzeba na ten rok 520 millionow. Wielę członków oswiadczyło się pod czas sporum w wyszey materyi przeciwko projektowi ustanowienia skarbowego banku, że ci co ten projekt znowią, niemają innego zamiaru tylko w prowadzić nową papierową monetę, i poddać rzezchospolitą pod opiekę banku.

Z Madrytu dnia 20 Syczynia.

Znany hrabia Cabarrus, iest teraz mianowany naywyższem dozorcem wszystkich kanałów i drog publicznych. Na miejsce margrabiego del Campo, który iedzie

na ministra naszego do Paryża, idzie P. Macerano kapitan Flandryjskiej gwardyi na Hiszpańskiego posła do Londynu. Margrabia de las Casas, który tym czasowo zastępował ministra Hiszpańskiego w Londynie powraca nazad. Hrabia de Alange wyjeżdża w krotce na ambasadora do Wiednia.

Z Frankfortu d. 20. Lutego.

Francuzi zakładają straszne szance o koło Trewiru Koblenz &c Do Trewiru przybyło 121 nowych armat. Z niedostatku żywności, cofnęli się Francuzi trochę z Hundsryckiego.

Rozpuszczone wieści o maszerowaniu wojsk Pruskich ku Renowi, i jakoby już oficerowie Pruscy przybyli do Monstaber dla obejrzenia tamtejszych okolic, potrzebią tym większego potwierdzenia, że ostatnie listy z najpierwszych miast kraju Pruskiego wcale nietylko o marszu, ale i onajmniejszym poruszeniu wojsk nic niedonoszą.

Słychać iż różni generałowie Francuzcy, nawet i Pichegru z iadą się na wielką konferencyą do Luxemburgu.

W miejscach neutralnych, które o dwie mile od Francuzkich i od Austryackich linii leżą, schodzą się często tak oficerowie, jak i prości obydwóch stron; ale żaden z nich niemoże tam na noc zostać. Cesańskie stanowiska, są od samej natury dosyć mocne, a teraz jeszcze przez wszystkie sposoby sztuki zostały bardziej umocnione. — I w Koblenz spodziewają się, tak jak w Kliwii od przymuszonej pożyczki bydź uwolnionemi: w Bonn miała wysść rezolucya, którą wszystkie zdobyte przez Francuzow kraje są od przymuszonej pożyczki wyiete; ale to potwierdzenia potrzebiue. — Na d. 13 t. m. umarli panujący Xzē Hohenlohe Igelsingen w 81 roku wieku swego. — Elektor Trewirski powrócił z Munchen do Augszpurga. — Od 1. t. m. będą Francuzkie woyska nad Renem gotowemi pieniędzmi płacone.

Z Strasburga dnia 12 Lutego.

Słychać iż w Hagenau ma bydź złożony krygsrecht na rozpoznanie cofnienia Francuzow z linii pod Moguncyą. Wiele obwinienia pada osobiwey na jenerała Courtot. — Do Turczeh powdzie zład 25 officyerow od Francuzkiej konney artyleryi, o których Wielki Sultan dyrektoryatu upraszał, iż chce usiebie zaprowadzić ten rodzaj artyleryi. — Woyska Francuzkie nad Renem są zupełnie pod czas zawieszenia broni na nowo organizowane; kampania będzie tego roku mniej kosztować, a żołnierz będzie lepiej zapłacony. — Jenerał Pichegru jest tu od kilku dni.

Z Genui d. 12 Lutego.

Neapolitańskie wojenne okręty, które dotąd się przy Angielskiej flocie znajdowały, powróciły z wielką liczbą chorych nazad do Neapolu. Słychać iż mają inne na ich miejsce poysć.

Stosownie do zawartego (traktatu między Anglią i Algierem, mają Algierczykowie pozwolenie przyprowadzania swoich przyzow do portow Korsyki. Znajdujący się w Algierze Korsykańscy niewolnicy, będą za wyplaceniem 179,000 piastrow, które wice król Korsykański ma złożyć, na wolność wypuszczeni. Anglicy darowali także Deyowi bardzo piękny szebek o 18 armatach.

Niedawno dano na teatrze w Nicy reprezentencyą, gdzie kazdemu było wolno bez zapłaty wnieść; lecz to niebył tylko wabik: przy wyściu, zatrzymano wszystkie młodzież i pod dobrą eskortą do woyska odesłano.

Jeden kupiec Piemoncki donosi z Lyonu pod d. 25 Stycznia, co następuje: "Uchwycielem się bardzo złej spekulacyi udając się do Lyonu po towary; wszystko tu jest jak najdroższe. Kiedy człowiek przydzie do sklepu najpierwsze pytanie, czy masz gotowe pieniadze? jeżeli dasz przeciwna odpowiedź, toci się nawet nie będą fatygować żeby ci towar pokazali. Wczoray dał mi kupiec kilka probek ied-

bwanych towarów, które były w afsygnat od 500 liwrów zawinięte.

Król Hiszpański wziął na swoją podróż, która 40 dni ma trwać, ze swego skarbu 2 mill: sztuków; więc każdy dzień kosztuje 50,000 sztuków. Xzę Alcudia, który ma 4 sekretarzów z sobą, jedzie razem z Krolestwem JJ. w jednym powozie.

Od Wyższego Renu d. 20. Lutego.

Saski kontiniens, który w tym tygo dniu nad Ren wychodzi składa się z 10,000 ludzi, pomiędzy ktoremi jest 4. regimenta jazdy.

W St. Goar wzięli Francuzi d. 14 t.m. wszystkie statki w rekwizycya; lecz szyprowie przeciągli ich w nocy wszystkie na drugi brzek Renu; strzelano mocno do nich, ale bez żadnego uszkodzenia.

Francuzi umocnili jeszcze bardziej szzańce pod Queich, i rozciągnęli ich aż do Pirmazen, gdzie i samo miasto ufertyfikowali.

Z Hagi d. 23. Lutego.

Na d 20 t. m. jeneralne Stany wezwały przez swoją odeszwę, wybranych do konwencyi narodowej reprezentantów, aby się na poniedziałek na dzień 1. Marca o godzinie 10 zrapa, gdzie jeneralne Stany miewają swoje selsye zebrałi na otwarcie konwencyi narodowej, i że o tym samym czasie jeneralne Stany się rozeydą. Ale na drugi dzień na propozycyą reprezentantów Hollandyi, którzy się nadzwyczajnie zgro-

madzili, odmieniono 1 dzień Marca, i naznaczono żeby się iak nayprędzey zieżdzali, że skoro będzie 80 reprezentantów przytomnych, tedy konwencya się otwoczy. Cofniono więc pierwszą rezolucyą i naznaczony przyszył czwartek, chociaż dopiero 60 reprezentantów jest wybranych. Zelandya i Fryzlandya ieszcze żadnych nieobrały, i dla tego proponowały żeby aż do 9 Marca odłożyć otwarcie konwencyi.

W przeszłą sobotę przyszedł tu znowu jeden batalion zmey pół brygady na garnizon.— Przybyły do Antwerpji Francuzki admirał Stabel ma tamteyszy port naprawić, żeby był w stanie do przywiecia pierwszej rangi oktetów. Przywiózł z sobą 3 indzenierow.

Do Luxemburgu i Mastrychtu prowadzą Francuzi bardzo wiele amunicyi &c. ponieważ pierwsza forteca będzie zbroioną dla armii wyższego Renu, a druga dla niższego.— Piszą z Bonn iż tam tylko czekała na przybycie jenerafa Jourdan dla otwarcia kampanii.

Jeneralne Stany umyśliły ieszcze raz napomnieć prowincye, aby dostawiały swoją cześć na opatrzenie zoldu dla 25,000 Francuzkich żołnierzy w Hollandyi stojących, ponieważ im wydział ladowy doniosł, iż jeżeli nieodbierze na swoją petycyą predkiego zapomożenia, to nieist w stanie ich zapłacenia.

D O N I E S I E N I E.

Podaje się do wiadomości, iż tu przybyły osoby, które chcą wziąć Panienki na edukacya języka Niemieckiego, Francuckiego i Polskiego, a przy tym różnych robot damskich iako to: szycia, haftowania. Ktoby sobie tedy życzył takowey edukacyi, niech się referuje na Kleparz do kamicnicy JPana Boguckiego przy Świętym Floryanie.

Podaje się do wiadomości: iż Dobra Kobylniki z przyległościami w Woiewództwie Sandomierskim w Powiecie Wislickim leżące, są naprzedarz. Dobra te są z wszelkimi wygodami łakami, stawami, młynami, kuźniami, paszami.— Ktoby sobie życzył nabydź tychże Dóbr, ma się odeszwać do Kobylnik do Dziedziców tych Dóbr, lub do JX. Linowskiego Rektora Piarskiego, mieszkającego w Krakowie na S. Jana Ulicy; tam może powziąć wiadomość o stanie i inwentarzu tychże Dóbr. Cena tych Dóbr Złotych Polskich 600,000. o resztę ugoda z Dziedzicami.